

IX

Udfast til Lov

om

Pension for Forstanderen for Opdragelsesanstalten paa Flakkebjerg, Christen Christensen Møller, Dannebrogsmænd og Ridder af Dannebrog, og hans eventuelle Enke.

Naar Forstanderen for Opdragelsesanstalten paa Flakkebjerg, Christen Christensen Møller, Dannebrogsmænd og Ridder af Dannebrog, afskediges fra fornævnte sin Stilling, tilstaaes der ham, saavelsom hans eventuelle Enke, og Sidst-

nævnte tillige, saafremt han ved Døden afgaaer i bemeldte Stilling, aarlig Pension af Statskassen i Overensstemmelse med de i Pensionslov af 5te Januar 1851 fastsatte Regler.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

I 1857 indstillede Komiteen for Opdragelsesanstalten paa Flakkebjerg, at der maatte tilstaaes Forstanderen for bemeldte Anstalt, Christen Christensen Møller, Dannebrogsmænd, naar han afskediges eller formedlelt Svaghed fratræder fornævnte sin Stilling, saavelsom hans eventuelle Enke og Sidstnævnte tillige, saafremt han ved Døden afgaaer i bemeldte Stilling. Ret til Pension i Overensstemmelse med de i Pensionslov af 5te Januar 1851 fastsatte Regler.

Indstillingen støttedes i det Væsentlige paa en Henviisning til den tilfredsstillende Maade, hvorpaa det nævnte Institut hidtil havde virket, hvilket fornemmeligt skyldtes den Mand, hvem den umiddelbare Bestyrelse af Anstalten var betroet, og som i de næsten 21 Aar, han siden Anstaltens Oprettelse havde bestyret den, havde vist, at han i en ualmindelig Grad forenede alle de Egenskaber, der udfordres til en saadan Post. Forstander Møller havde allerede tidligere, efter at have modtaget sin Uddannelse paa et Skolelærerseminarium, hvorfra han demitteredes med 1ste Karakter, erhvervet sig et godt Navn

som en kyndig og duelig Ungdomslærer, og han havde, under sin Virksomhed ved Institutet i fuldeste Maade bekræftet den gode Mening, der i denne Henseende alt forud havde om ham. Komiteen fremhævede derhos, at Forstander Møller ogsaa som Opdrager befød fortrinlige Egenskaber, navnlig en Menneskekundskab og en Udholdenhed i Villien, hvorved han lededes til med Sikkerhed at gennemskue de ham betroede Børns Karakter og Væsen og at anvende de efter Enhvers Individualitet meest passende Behandlingsmaader, uden at lade sig forstyrre i sine Bestræbelser ved Modstand eller andre Hindringer. At han ved Siden af den fornødne strenge Netfærdighed tillige viste Børnene Kjærlighed og vidste at vinde deres Tillid, fremgik af den Kjendsgjerning, at det gjensidige nærmere Forhold mellem ham og Eleverne som oftest vedblev usforandret ogsaa efter deres Udgang af Institutet, at han for mange af dem var i Faders og Formynders Sted indtil deres modnere Alder, og at de jevnlig under indtræffende Modgang tyede til Institutet som til et hjært Hjem. Den gode